

РЕШЕНИЕ

№ 7560

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10897** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. срещу решение № 20193445 от 04.10.2021 г. по НАХД № 539/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 26-Н-172/20.11.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на [фирма] /в несъстоятелност/, за нарушение на чл. 30, ал. 6, във вр. с ал. 3 от Закона за хазарта /ЗХ/, на осн. чл. 104, ал. 3 от ЗХ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 43270.08 /четиридесет и три хиляди двеста и седемдесет лева и осем стотинки/ лева. Твърди се, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Б.. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалваният съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се потвърди НП. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, представляван от адв. Д., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20193445 от 04.10.2021 г. по НАХД № 539/2021 г., СРС е отменил НП № 26-Н-172/20.11.2020 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на [фирма] /в несъстоятелност/, на осн. чл. 104, ал. 3 от ЗХ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 43270.08 /четиридесет и три хиляди двеста и седемдесет лева и осем стотинки/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения и същите не са в съответствие с материалния закон, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно, не се установява по безпротиворечив начин кое е деянието, прието за съставомерно по чл. 6 от ЗАНН, въз основа на което е ангажирана отговорността на дружеството – липсата на декларация в срок или непълното/невярно деклариране на обстоятелства, които е следвало да бъдат декларирани. Както подробно е описано в обжалваното решение, разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от ЗХ /в относимата редакция/ предвижда, че за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони. В нормата на чл. 30, ал. 6 от ЗХ /в относимата редакция / е посочено, че организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони. Правилно е посочено в решението, че в НП липсва конкретно описание на извършеното нарушение. В обстоятелствената част на НП не е налице яснота кои данни в действителност е следвало да бъдат декларирани и по какъв начин е обоснован изводът, че вместо данните за стойността на получените такси и комисионни и определената държавна такса върху стойността им в размер на 20 на

сто е следвало да се декларират направените залози и определената държавна такса в размер на 15 на сто. Напълно се споделят и изложените съображения на съда, че не е направен и анализ на понятията „такси“, „комисионни“ и „залози“, както и да се посочи, че не посредничи на никого, а организира хазартни игри за своя сметка. Освен изложеното дотук следва да се посочи, че в случай, че наказателната отговорност е ангажирана за неподадена в срок декларация, то нарушението е закрепено в разпоредбата на чл. 104, ал. 2 от ЗХ, а не в хипотезата по ал.3, посочена от АНО. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното лице. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, претенцията на процесуалния представител на дружеството за присъждане на разноски е основателна. На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, касаторът следва да заплати на ответника сумата от 2193.72 лв. /две хиляди сто деветдесет и три лева и седемдесет и две стотинки/ разноски по делото за адвокатско възнаграждение, съгласно представен Договор за правна защита и съдействие от 24.11.2021 г. и платежно нареждане към него от същата дата.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20193445 от 04.10.2021 г. по НАХД № 539/2021 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, да заплати на [фирма] /в несъстоятелност/, адвокатско възнаграждение по делото в размер на 2193.72 лв. /две хиляди сто деветдесет и три лева и седемдесет и две стотинки/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

